

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (51)
Truyền Giảng Tin Lành Và Chữa Bệnh
Ma-thi-ơ 9:35 – 38

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã tra khảo đoạn Kinh Thánh Ma-thi-ơ 9:27-34, Chúa Giê-su mở mắt của hai người mù, và Chúa dặn bảo chúng đừng cho ai biết. Nhưng chúng lại đi đồn ra chuyện này. Sau đó người dân đem đến một người bị quỷ ám, Chúa đuổi quỷ ra, khiến mọi người đều kinh ngạc và mừng rỡ. Nhưng bọn Pha-ri-si nói rằng: “Người này cậy phép chúa quỷ mà trừ quỷ.” Khi bọn Pha-ri-si đồn ra những lời này, thì khiến việc rao truyền Tin Lành trở nên cực kỳ khó khăn. Ấy là hậu quả của hai người mù không vâng theo lời dặn dò của Chúa. Rốt cuộc Chúa Giê-su đi sang các thành khác để truyền giảng Tin Lành và chữa lành các thứ bệnh tật.

Bây giờ chúng ta tiếp tục tra khảo đoạn Kinh Thánh kế tiếp:

Ma-thi-ơ 9:35 – 38 ³⁵ Chúa Giê-su đi khắp các thành, các làng, dạy dỗ trong các nhà hội, giảng tin lành của Vương Quốc Chúa Trời, và chữa lành các thứ tật bệnh. ³⁶ Khi Chúa thấy những đám dân đông, thì động lòng thương xót, vì họ khốn cùng, và tan lạc như chiên không có kẻ chăn. ³⁷ Chúa bèn phán cùng môn đồ rằng: “Mùa gặt thì thật trúng, nhưng con gặt thì ít. ³⁸ Vậy, hãy cầu xin chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa mình.”

Đoạn Kinh Thánh trên thuật lại sự kiện Chúa Giê-su đi khắp nơi để dạy dỗ dân chúng và truyền giảng tin lành của Vương Quốc Chúa Trời.

Tân Ước của Kinh Thánh thường nói về “tin lành”. Các bạn có biết “tin lành” là gì không?

Ý Nghĩa của “Tin Lành” trong Kinh Thánh

Lu-ca 4:18 ¹⁸ “Linh của Chúa ngự trên ta, Vì Ngài đã xức dầu cho ta để rao truyền tin lành cho kẻ nghèo; Ngài đã sai ta để tuyên bố cho kẻ bị giam cầm được tha, kẻ mù được sáng mắt, kẻ bị đàn áp được tự do;”

Đoạn Kinh Thánh trên Lu-ca 4:18 là trích từ Ê-sai 61:1-2 của Cựu Ước. “Tin lành” là tin tức về ân điển vĩ đại của Chúa Trời, Ngài ban cho kẻ bị giam cầm được tha, kẻ mù được sáng mắt, kẻ bị đàn áp được tự do; tin tức tốt lành này được rao truyền cho kẻ nghèo khổ.

Truyền Giảng Tin Lành Và Chữa Bệnh

Những Kẻ Nghèo Khổ trong Tâm Linh

Kẻ nghèo khổ ở đây là chỉ về kẻ nghèo khổ trong tâm linh.

Khi chúng ta nghèo khổ về tiền tài vật chất thì ta hẳn biết rõ mình là nghèo khổ. Tương tự như vậy, những kẻ nghèo khổ trong tâm linh là những người biết rõ tình trạng nghèo khổ của tâm linh của mình.

Những kẻ nghèo khổ trong tâm linh chính là những kẻ bị giam cầm trong tâm linh, những kẻ mù trong tâm linh và những kẻ bị đàn áp trong tâm linh.

Những Kẻ bị Giam Cầm trong Tâm Linh

Những kẻ bị giam cầm là chỉ về sự giam cầm trong tâm linh vì những tội lỗi người ta đã phạm. Tình hình của những kẻ bị giam cầm trong tâm linh là như thế nào?

Giăng 8:34 ³⁴ Chúa Giê-su đáp rằng: “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai phạm tội lỗi là nô lệ của tội lỗi.”

Đoạn Kinh Thánh trên Giăng 8:34 chỉ ra rằng khi chúng ta phạm tội lỗi thì ta trở thành nô lệ của tội lỗi. Mà một người nô lệ của tội lỗi là như thế nào?

Rô-ma 7:14 – 20 ¹⁴ Và, chúng ta biết luật pháp là thiêng liêng; nhưng tôi là tánh xác thịt đã bị bán cho tội lỗi. ¹⁵ Vì tôi không hiểu điều mình làm: tôi chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình ghét. ¹⁶ Nhưng nếu tôi làm điều mình chẳng muốn, thì bởi đó nhận biết luật pháp là tốt lành. ¹⁷ Bây giờ chẳng phải tôi làm điều đó nữa, nhưng ấy là tội lỗi ở trong tôi. ¹⁸ Và, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lành, nhưng không có quyền năng làm trọn; ¹⁹ vì tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng làm điều dữ mình không muốn. ²⁰ Ví bằng tôi làm điều mình không muốn, ấy chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội lỗi ở trong tôi vậy.

Đoạn Kinh Thánh trên Rô-ma 7:14 – 20 mô tả tình trạng của một người nô lệ của tội lỗi, nó bị tội lỗi giam cầm trong tâm linh. Nó phải làm những điều tội lỗi bảo nó làm cho dù nó không muốn làm, còn những điều nó muốn thì lại không làm. Và căn cứ theo Lu-ca 4:18, những người bị tội lỗi giam cầm sẽ được buông tha.

Những Kẻ Mù trong Tâm Linh

Những kẻ mù là chỉ về sự mù lòa trong tâm linh vì những tội lỗi họ đã phạm. Tình hình của những kẻ mù trong tâm linh là như thế nào?

Ma-thi-ơ 23:15 – 22 ¹⁵ Khốn cho các người, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ đạo đức giả! vì các người đi khắp dưới nước trên bộ để khuyên một người vào đạo mình; và khi đã khuyên được rồi, thì các người làm cho họ trở nên người địa ngục gấp hai các người. ¹⁶ Khốn cho các người, là kẻ mù dẫn đường, các người nói rằng: “Nếu người nào chỉ đèn thờ mà thề, thì không can chi; nhưng chỉ vàng của đèn thờ mà thề, thì phải mắc lời thề ấy.” ¹⁷ Hỡi kẻ đại và mù, vàng, và đèn thờ làm cho vàng nên thánh, cái nào trọng hơn? ¹⁸ Lại các người nói rằng: “Nếu người nào chỉ bàn thờ mà thề, thì không can chi; nhưng chỉ của lễ trên bàn thờ mà thề, thì phải mắc lời thề ấy.” ¹⁹ Hỡi kẻ mù kia, của lễ, và bàn thờ làm cho của lễ nên thánh, cái nào trọng hơn? ²⁰ Vậy thì người nào chỉ bàn thờ mà thề, là chỉ bàn thờ và cả của lễ trên bàn thờ mà thề; ²¹ người nào chỉ đèn thờ mà thề, là chỉ đèn thờ và Đấng ngự nơi đèn thờ mà thề ²² còn ai chỉ trời mà thề, là chỉ ngôi của Đức Chúa Trời và Đấng ngự trên ngôi mà thề vậy.

Trong đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 23:15 – 22, Chúa Giê-su khiển trách các thầy thông giáo và những người Pha-ri-si là kẻ mù dẫn đường, ấy là sự mù lòa trong tâm linh. Họ giảng dạy cho người dân rằng: “Nếu người nào chỉ đèn thờ mà thề, thì không can chi; nhưng chỉ vàng của đèn thờ mà thề, thì phải mắc lời thề ấy.” Chúng coi vàng là quan trọng hơn đèn thờ của Chúa Trời! Bởi vậy Chúa Giê-su khiển trách họ là kẻ đại và mù, Chúa giảng giải cho họ biết rằng chính là đèn thờ của Chúa Trời làm cho vàng nên thánh, và lẽ dĩ nhiên đèn thờ của Chúa Trời là quan trọng hơn vàng của đèn thờ. Họ cũng dạy rằng: “Nếu người nào chỉ bàn thờ mà thề, thì không can chi; nhưng chỉ của lễ trên bàn thờ mà thề, thì phải mắc lời thề ấy.” Trong mắt của họ, những của lễ trên bàn thờ là quan trọng hơn bàn thờ của Chúa Trời. Một lần nữa Chúa giải thích cho họ biết rằng chính là bàn thờ làm cho của lễ nên thánh, rất hiển nhiên bàn thờ là quan trọng hơn của lễ trên bàn thờ.

Ma-thi-ơ 23:23 – 26 ²³ Khốn cho các người, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ đạo đức giả! vì các người nộp một phần mười bạc hà, hồi hương, và rau cần, mà bỏ điều hệ trọng hơn hết trong Luật Pháp là sự công nghĩa, thương xót và trung tín; đó là những điều các người phải làm, mà cũng không nên bỏ sót những điều kia. ²⁴ Hỡi kẻ mù dẫn đường, các người lọc con ruồi nhỏ mà nuốt con lạc đà! ²⁵ Khốn cho các người, thầy thông giáo và

Truyền Giảng Tin Lành Và Chữa Bệnh

người Pha-ri-si, là kẻ đạo đức giả! vì các người rửa bề ngoài chén và mâm, nhưng ở trong thì đầy dẫy sự ăn cướp và sự quá độ.²⁶ Hỡi người Pha-ri-si mù kia, trước hết phải lau bề trong chén và mâm, hầu cho bề ngoài cũng được sạch sẽ.

Trong đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 23:23 – 26, Chúa Giê-su lại khiển trách các thầy thông giáo và người Pha-ri-si là đạo đức giả, là kẻ mù dẫn đường. Họ nộp một phần mười bạc hà, hồi hương, và rau cần, ấy là điều phải lễ, tại vì căn cứ theo điều lệ trong Luật Pháp, người dân của Chúa Trời phải hiến dâng một phần mười thu nhập của mình cho Chúa Trời. Nhưng họ lại bỏ điều quan trọng hơn trong Luật Pháp là sự công nghĩa, thương xót và trung tín. Họ chỉ chú trọng về những việc bề ngoài, nhưng ở bên trong họ là đầy dẫy sự ăn cướp và sự quá độ. Chúa dạy bảo họ trước hết lau sạch bề trong, thì bề ngoài cũng được sạch sẽ.

Hai đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 23:15 – 22 và Ma-thi-ơ 23:23 – 26 chỉ ra cho ta thấy rằng những kẻ bị mù lòa trong tâm linh thì không thấy quyền năng và vinh diệu của Chúa Trời, bởi vậy họ nghĩ rằng vàng là quan trọng hơn đền thờ của Chúa Trời, và của lễ trên bàn thờ là quan trọng hơn bàn thờ; và họ cũng không hiểu chân lý dạy dỗ trong Kinh Thánh, họ chỉ chú trọng về những việc bề ngoài mà không để ý đến những điều cực kỳ quan trọng là sự công nghĩa, thương xót và trung tín.

Căn cứ theo Lu-ca 4:18, tin lành cho những kẻ mù trong tâm linh là họ sẽ được sáng mắt, họ sẽ thấy được quyền năng và vinh diệu của Chúa Trời, họ sẽ hiểu được chân lý trong lời dạy của Ngài.

Những Kẻ bị Đàn Áp trong Tâm Linh

Trong đoạn Kinh Thánh Lu-ca 4:18 còn đề cập đến những kẻ bị đàn áp trong tâm linh.

Ê-sai 42:3³ Người sẽ chẳng bẻ cây sậy đã giập, và chẳng dập tim đèn còn hơi cháy. Người sẽ lấy lễ thật mà tỏ ra sự công nghĩa.

Đoạn Kinh Thánh trên Ê-sai 42:3 là lời tiên tri chỉ về Chúa Giê-su. Ma-thi-ơ chương 12 đã trích dẫn đoạn Kinh Thánh trên để mô tả những việc Chúa Giê-su làm. “cây sậy đã giập” là chỉ về những người bị đàn áp trong tâm linh đến nỗi như cây sậy đã giập. Chúa hẳn không bẻ những cây sậy này, Chúa sẽ rao truyền tin lành cho họ để họ nhận biết lễ thật, nhờ đó mà dẫn đến sự công nghĩa.

Bây giờ chúng ta tổng hợp lại những điểm vừa tra khảo ở trên về tin lành. Tin Lành là tin tức tốt lành về ân điển kỳ diệu của Chúa Trời, ấy là những kẻ bị tội lỗi giam cầm sẽ được tha; những kẻ mù lòa trong tâm linh sẽ được mở mắt, họ sẽ thấy được vinh diệu của Chúa Trời và chân lý trong Kinh Thánh; những kẻ bị đàn áp trong tâm linh sẽ được tự do vì họ sẽ nhận biết lẽ thật và đi đến sự công nghĩa.

Truyền Giảng Tin Lành và Chữa Lành Các Thứ Tật Bệnh

Sau khi chúng ta đã hiểu được ý nghĩa của “tin lành” rồi, bây giờ chúng ta trở về đoạn Kinh Thánh Ma-thi-ơ 9:35: “³⁵ Chúa Giê-su đi khắp các thành, các làng, dạy dỗ trong các nhà hội, giảng tin lành của Vương Quốc Chúa Trời, và chữa lành các thứ tật bệnh.”

Việc chữa lành các thứ tật bệnh là đi song song với việc truyền giảng tin lành của Vương Quốc Chúa Trời. Khi Chúa Giê-su rao truyền rằng kẻ bị tội lỗi giam cầm sẽ được tha, kẻ mù trong tâm linh sẽ được sáng mắt, và kẻ bị đàn áp trong tâm linh sẽ được tự do, thì đồng thời Chúa chữa lành các thứ bệnh tật để tỏ ra cho dân chúng thấy quyền năng kỳ diệu của Chúa Trời.

Chiên Không Có Kẻ Chắn

Câu Kinh Thánh Ma-thi-ơ 9:36 nói rằng: “³⁶ Khi Chúa thấy những đám dân đông, thì động lòng thương xót, vì họ khốn cùng, và tan lạc như chiên không có kẻ chăn.”

Trong Kinh Thánh, người dân của Chúa Trời Gia-vê được xưng là chiên, và Chúa Trời được xưng là kẻ chăn:

Thi Thiên 23:1 ¹ Đức Gia-vê là Đấng chăn giữ tôi: tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì.

1 Phi-e-rơ 2:25 ²⁵ Vì anh em vốn giống như con chiên lạc, mà bây giờ đã trở về cùng Đấng chăn chiên và Giám mục của linh hồn mình.

Nhưng Chúa Giê-su lại thấy dân chúng như bầy chiên không có kẻ chăn, ấy là một điều nghiêm trọng lắm. Tại vì nếu dân chúng quả thật là bầy chiên của Chúa Trời, thì Ngài là Đấng chăn chiên và giám mục của linh hồn của họ căn cứ theo hai đoạn Kinh Thánh trên Thi Thiên 23:1 và 1 Phi-e-rơ 2:25. Nhưng họ tựa như là bầy chiên không có kẻ chăn, ấy có nghĩa là họ không phải là bầy chiên của Chúa Trời, họ không có mối quan hệ mật thiết cùng với Ngài, và

Truyền Giảng Tin Lành Và Chữa Bệnh

hậu quả là họ sẽ không được cứu chuộc, họ sẽ bị hư mất. Bởi vậy Chúa Giê-su động lòng thương xót cho họ, Chúa muốn cứu vớt họ, cho nên Chúa nói với môn đồ rằng:

Ma-thi-ơ 9:37 – 38 ³⁷ Chúa bèn phán cùng môn đồ rằng: “Mùa gặt thì thật trúng, nhưng con gặt thì ít. ³⁸ Vậy, hãy cầu xin chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa mình.”

“Mùa gặt” là tình trạng tâm linh của dân chúng, họ khốn cùng, tan lạc như chiên không có kẻ chăn. Bởi vậy họ chắc ước ao được sự che chở hướng dẫn của Chúa Trời. Tâm linh của họ rất trúng để nhận lãnh tin lành.

Còn “Chủ mùa gặt” thì hiển nhiên là tượng trưng cho Chúa Trời Gia-vê, “Con gặt” là những người được Ngài sai đi truyền giảng tin lành.

Kết Luận

Sau khi chúng ta tra khảo đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 9:35 – 38, chúng ta thấy tấm lòng thương xót vô biên của Chúa Giê-su. Khi Chúa thấy dân chúng khốn cùng tan lạc thì Chúa muốn cứu vớt họ, Chúa cầu xin Chúa Trời sai người đi truyền giảng tin lành cho họ. Tín Đồ Cơ Đốc là môn đồ của Chúa Giê-su, chúng ta có muốn đáp ứng lại lời kêu gọi của Chúa không?